

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

NEGYEDIK SEKCIÓ

VARGA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(42329/09. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2016. március 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Varga kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Negyedik Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Vincent A. De Gaetano, *elnök*,

Egidijus Kūris,

Gabriele Kucsko-Stadlmayer, *bírók és*

Fatoş Aracı, *helyettes szekció-hivatalvezető*,

2016. március 1-jei zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően

az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (42329/09. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Varga Csabáné ("a kérelmező") 2009. augusztus 4-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. kormányképviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. június 25-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1956-ban született és Szegeden él.

5. A kérelmező autóbalesetet szenvedett 1993-ban, súlyosan megsérült, melyből kifolyólag munkaképessége 67%-ra csökkent.

6. Egy biztosító társaság havi járadékot volt köteles a kérelmezőnek fizetni. A havi járadék megváltása céljából a biztosító társaság a kérelmezőnek 4,400,000 forintot (17,600 eurót) ajánlott fel kártérítésként az általa elszenvedett valamennyi kár megtérítése érdekében. A kérelmező és a biztosító társaság megállapodást kötöttek az egyösszegű kártérítésről 1999. február 25-én.

7. A későbbiekben a kérelmező felismerte, hogy a biztosító társaság által kifizetett kártérítés nem fedezi valamennyi kárát, és úgy vélte, hogy a biztosító társaság által alkalmazott számítási módszer hibás volt. Ennek következtében 2003. augusztus 7-én a kérelmező polgári peres eljárást kezdeményezett a biztosító társasággal szemben. Keresetében a megállapodás érvénytelenségét kérte megállapítani, valamint a biztosító társaság kötelezését kártérítés megfizetésére.

8. A Fővárosi Bíróság 2006. április 18-án részítéletet hozott, melyben elutasította a kérelmező azon kérelmét, hogy a felek megállapodását nyilvánítsa érvénytelennek. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla fenntartotta a részítéletet 2007. február 21-én. A kérelmező a Legfelsőbb Bíróságon is megtámadta a részítéletet, mely azt 2007. október 17-én hatályában fenntartotta.

9. A fennmaradó kérdések kapcsán a Fővárosi Bíróság a 2007. június 11-i ítéletében részben helyt adott a kérelmező kártérítési kérelmének. Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla megváltoztatta az ítéletet és a kérelmező keresetét 2008. április 23-án elutasította. A kérelmező az ítélettel szemben a Legfelsőbb Bírósághoz fordult, sikertelenül. A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta 2009. február 11-én.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak 2003. augusztus 7-én kezdődött és 2009. február 11-én zárult le. Az eljárás tehát három bírósági szinten 5 évig és 6 hónapig tartott.

13. Az ennyire hosszú eljárásra tekintettel a panaszt elfogadhatónak kell nyilvánítani.

14. A benyújtott anyagokat megvizsgálva és figyelemmel a kérdéssel kapcsolatos esetjogára, a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének (lsd. Gázsó kontra Magyarország, 48322/12, § 17, 2015. július 16.).

Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését tehát megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB SZAKASZAINAK MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező az Egyezmény 6. és 13. cikkei alapján azt is kifogásolta, hogy az eljárás nem volt tisztességes. A Bíróság meggyőződött arról, hogy nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna vagy, hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKE ALKALMAZÁSA

16. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján a Bíróság hossz-ügyekben irányadó esetjogával összhangban megállapított összegű vagyoni és nem-vagyoni kártérítést követelt.

17. A Kormány vitatta a kérelmet.

18. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmezőnek vitán felül nem-vagyoni kára keletkezett. Méltányossági alapon ezért a kérelmezőnek 1,000 eurót ítél meg ezen a címen.

19. A kérelmező nem terjesztett elő költségigényt.

20. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, melyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a hossz-panaszt, és a kérelem fennmaradó részét elfogadhatatlanná nyilvánítja;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
  - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 1,000 (ezer) eurót, valamint az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, és írásbeli kihirdetésre került 2016. március 22-én a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Fatoş Aracı
helyettes hivatalvezető

Vincent A. De Gaetano
elnök